CHƯƠNG 2323

Rừng bia Vạn Quyển

Hạ Nhân cười ha hả, lại đi đến trước mặt người phụ nữ kia, lén lấy ra một chiếc nhẫn đưa cho nàng, nói: “Linh động một chút đi!”

“Không được!” Thái độ của người phụ nữ vô cùng kiên quyết, thậm chí nàng còn chẳng thèm nhìn chiếc nhẫn của Hạ Nhân, đã thẳng thừng từ chối: “Xin lỗi tiền bối, Thần Đan hội chúng ta luôn công bằng chính trực, tuyệt đối không làm bất cứ chuyện gì trái với quy tắc!”

“Chuyện này không phải chúng ta nhằm vào ngài!”

“Mong ngài thông cảm!” Nói xong, người phụ nữ còn đứng dậy, cung kính cúi người hành lễ thật sâu với Hạ Nhân.

Hạ Nhân lắc đầu: “Được rồi!”

Dù sao cũng không thể làm khó một nữ hậu bối người ta.

Hắn hít sâu một hơi rồi bước ra khỏi Thần Đan hội.

Xem ra chỉ có thể nghĩ cách khác. Nếu bản thân không thể tự mình chứng nhận, vậy thì mua ba tấm chứng thư treo dưới danh nghĩa thương hội của mình, cứ khai trương trước rồi tính sau.

Vừa ra khỏi cửa, Hạ Nhân lại gặp người phụ nữ mặc váy đỏ kia.

Người phụ nữ bước tới, hơi cúi người hành lễ với Hạ Nhân rồi nói: “Tiền bối... chuyện chứng nhận đã làm xong chưa?”

Hạ Nhân lắc đầu: “Cô đã biết rồi, cần gì còn hỏi!”

“Hì hì hì...” Người phụ nữ cười vô cùng ngọt ngào: “Tiền bối à... thế này đi, năm khối. Ngài đưa ta năm khối thần kim cực phẩm, ta sẽ dẫn đường giúp ngài đi kiểm tra chứng nhận!”

Mắt Hạ Nhân sáng lên: “Cô làm được sao?”

Người phụ nữ nói: “Đương nhiên... ta quanh năm ở đây, chẳng lẽ còn lừa tiền bối hay sao? Nếu ta lừa người, e rằng đã sớm bị người ta đập chết rồi!”

Hạ Nhân gật đầu, sau đó lấy ra năm vạn thần kim thượng phẩm.

Nói thật, lấy thứ này ra, Hạ Nhân cũng thấy đau lòng.

Năm vạn thần kim thượng phẩm có thể mua được rất nhiều thứ.

Phải biết rằng không lâu trước đó, Hạ Nhân từng dùng năm vạn thần kim thượng phẩm đấu giá được ba giọt tinh huyết Thần Hoàng ở một thương hội nào đó.

Đó chính là máu của cường giả Thần Hoàng cảnh đấy!

“Tiền bối, mời đi theo ta...” Người phụ nữ vui mừng chìa tay ra, kéo Hạ Nhân đi thẳng về phía Thần Đan hội. Có điều, nàng không đưa hắn đến tòa đại điện mà trước đó Hạ Nhân từng đến, mà đi tới một tòa đại điện khác.

Trong tòa đại điện này cũng có một vị trưởng lão trấn giữ.

Trong điện không có nhiều lò luyện đan như tòa trước, nhưng cũng có hơn mười cái.

“Mời...” Người phụ nữ nói: “Trưởng lão Trường Kiếm... có quý khách đến...”

Một nam nhân mặc đạo bào màu xanh nhạt bước ra từ trong đại điện, cười ha hả nhìn Hạ Nhân rồi hỏi: “Đến chứng nhận sao?”

Hạ Nhân thấy tu vi của người này cũng là Thần Vương, vội chắp tay nói: “Vãn bối vừa mới chứng nhận đến nhất phẩm, hiện tại cần một mạch chứng nhận lên lục phẩm!”

Người phụ nữ váy đỏ nói: “Trưởng lão Trường Kiếm, lai lịch của người này tuyệt đối không có vấn đề, chúng ta bảo đảm cho hắn!”

“Được!” Trưởng lão Trường Kiếm nói: “Nếu đã có Vạn gia các ngươi bảo đảm, vậy ta cũng không nói gì nữa... Tiểu tử, vào đây chứng nhận đi!”

“Nào nào nào... đăng ký trước đã!”

Đan dược nhị phẩm thì luyện loại nào cũng được, Hạ Nhân vẫn luyện Bình Thần đan.

Thế nhưng khi nhìn thấy giá nguyên liệu được niêm yết trên tường, hắn không nhịn được chửi thầm: Mẹ kiếp... giá ở đây còn đắt hơn.

Tòa đại điện trước kia đã đắt gấp bảy tám lần bên ngoài thương hội, còn giá ở đây lại đắt gấp bảy tám lần tòa đại điện trước.

Nói cách khác, giá nguyên liệu ở đây gần như bằng năm sáu mươi lần giá nguyên liệu tại thương hội bên ngoài.

Được lắm, được lắm... Các ngươi coi ta là heo để làm thịt đấy à?

Hạ Nhân cảm thấy hôm nay chính là ngày hắn phải nhẫn nhịn nuốt giận nhiều nhất kể từ khi bắt đầu tu đạo đến nay.

“Tiểu tử... ngũ phẩm... không được rồi!” Trưởng lão Trường Kiếm nhìn Hạ Nhân, vẻ mặt áy náy nói: “Vì có Triệu gia bảo đảm, ta có thể không xem lai lịch của ngươi. Dù sao thì... lai lịch và kinh nghiệm cũng không quan trọng đến thế!”

“Có thể luyện ra đan dược thật sự mới là bản lĩnh chân chính!”

“Hơn nữa, sau mỗi lần chứng nhận mới thành công, kinh nghiệm và lai lịch đều sẽ được xóa sạch rồi ghi chép lại từ đầu!”

“Cho nên... dù có người điều tra ngươi, cũng không thể tra ra được!”

“Lão phu nói như vậy, ngươi hiểu rồi chứ?”

Hạ Nhân nói: “Vãn bối hiểu!”

“Ha ha ha...” Trường Kiếm nói: “Ngươi hiểu là tốt... nhưng sau khi đạt đến ngũ phẩm thì không được nữa... sẽ phải lưu lại dấu vết!”

“Tiểu hữu Thái Hư... muốn trở thành thần đan sư ngũ phẩm, ngươi cần phải khắc ít nhất một thiên đan văn lên 【Vạn Quyển Bia】 của Thánh Đan thành!”

“Đây là quy định bắt buộc. Ngươi phải đưa ra văn kiện công nhận đan văn của Vạn Quyển Bia, chúng ta mới có thể cấp chứng nhận cho ngươi!”

“Hơn nữa... văn kiện này sẽ được ghi chép vĩnh viễn trong lai lịch của ngươi!”

Sắc mặt Hạ Nhân đen đến cực điểm: “Tiền bối... ngài nói luôn cho ta biết đi... nếu ta muốn chứng nhận thần đan sư lục phẩm thì còn cần điều kiện gì nữa?”

“Không cần gì nữa!” Trường Kiếm nói: “Chẳng qua là... đan văn nhiều thêm một thiên, cần hai thiên. Tất nhiên, cộng với thiên ngũ phẩm này thì tổng cộng là ba thiên!”

“Nhớ kỹ nhé, ba thiên đan văn này nhất định phải được Vạn Quyển Bia chính thức công nhận, đồng thời được công bố và khắc lên bia đá Vạn Quyển Bia thì mới được tính!”

Hạ Nhân sa sầm mặt bước ra khỏi đại điện, trở về bên ngoài Thần Đan hội.

Người phụ nữ váy đỏ hỏi: “Tiền bối, vì sao ngài không vui vậy?”

Hạ Nhân nói: “Sao cô không nói cho ta biết thứ này còn cần đan văn?”

“Hả?” Người phụ nữ hơi kinh ngạc: “Chuyện này... những điều kiện bắt buộc ấy, tiền bối không biết sao?”

Hạ Nhân nói: “Thôi bỏ đi, cũng không trách cô được... Ta đi công bố vài thiên đan văn vậy!”

Sau khi lấy được địa chỉ, Hạ Nhân lập tức đi đến Vạn Quyển Bia.

Vạn Quyển Bia trong lời đồn này không nằm trong thành, mà ở trên núi Vạn Quyển, phía tây Thánh Đan thành.

Hạ Nhân bay suốt dọc đường, mất nửa ngày mới đáp xuống núi.

Ở cổng núi, một vệt nắng chiều màu vàng buông xuống, nhuộm nửa ngọn núi phía sau cổng núi thành một màu vàng óng.

Hạ Nhân nhìn về phía ngọn núi kia, phát hiện trên núi chi chít, khắp nơi đều mọc đầy bia đá.

“Đây chính là Vạn Quyển Bia trên núi Vạn Quyển sao?”

“Tiền bối... ngài muốn viết đan văn sao?” Một tu sĩ Thần Linh cảnh nhìn Hạ Nhân.

Hạ Nhân gật đầu, nói: “Không sai... dẫn ta đi tìm trưởng lão của các ngươi!”

Trước khi đến đây, Hạ Nhân đã tìm hiểu sơ qua.

Cái gọi là đan văn chính là một số tâm đắc của bản thân về phương diện luyện đan.

Sau khi lấy ra, những trưởng lão ở đây sẽ thẩm định. Nếu đối phương cảm thấy tâm đắc của ngươi không tệ, họ sẽ cho phép ngươi khắc lên bia đá, đồng thời cấp chứng thư.

Tất nhiên, đây không phải tâm đắc của hắn, mà là nội dung hắn trích ra từ 【Bản Lò Đỏ Vân Phòng】 đã được Tụ Bảo Bồn cường hóa thành cực phẩm.

Hạ Nhân đã quy nạp thành ba thiên đan văn.

Thiên thứ nhất: Luận về sự đổi mới trong thủ pháp dung hợp khi đưa đạo pháp thuộc tính lôi vào thần đan lục phẩm.

Thiên thứ hai: Nghiên cứu so sánh hiệu quả của sáu thủ pháp khi luyện đan bằng những nguyên liệu có thuộc tính ngũ hành tương khắc.

Thiên thứ ba: Tìm hiểu ảnh hưởng của linh dịch đối với chất lượng thành đan của thần đan lục phẩm.

Những điều ẩn chứa trong ba thiên này đủ để một số người lĩnh ngộ trong thời gian rất dài.

“Tiền bối, mời đi theo ta...” Người giữ cổng dẫn Hạ Nhân vào đại điện ở cổng núi, trước tiên đăng ký, đồng thời sao chép nội dung cả ba thiên đan văn của Hạ Nhân!

Sau đó, hắn mới dẫn Hạ Nhân đến bên ngoài một tòa đại điện khác.

“Trưởng lão Tiêu...” Người kia hướng vào đại điện gọi một tiếng: “Có người đến nộp đan văn, cần trưởng lão đoàn đánh giá giá trị của đan văn, xem có thể được chọn vào rừng bia Vạn Quyển hay không?”